

“การเล่น” ของเด็กๆ นั้น ล้วนให้ความเพลิดเพลิน

ความสนุกสนาน สร้างความสัมพันธ์และส่งเสริมจินตนาการ

เมื่อครั้งทรงพระเยาว์ **พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลเดช**

หรือ “**พระองค์เล็ก**” (พระนามที่คนใกล้ชิดเรียก) ทรงประทับอยู่ที่วังสะปุ่ม

พระองค์ทรงโปรดการเล่นเหมือนกับเด็กทั่วไปในวัยเดียวกัน และในสมัยนั้น วังสะปุ่ม

ยังเป็นบริเวณชานเมือง มีพื้นที่กว้างเต็มไปด้วยหญ้า ไม้ สมเด็จพระศรีนครินทรารามราชชนนี

จึงทรงอนุญาตให้พระองค์เล็กทรงเล่นกับพระเชษฐา (พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล)

และพระเชษฐาภินิ (สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงราชริเวชนครินทร์)

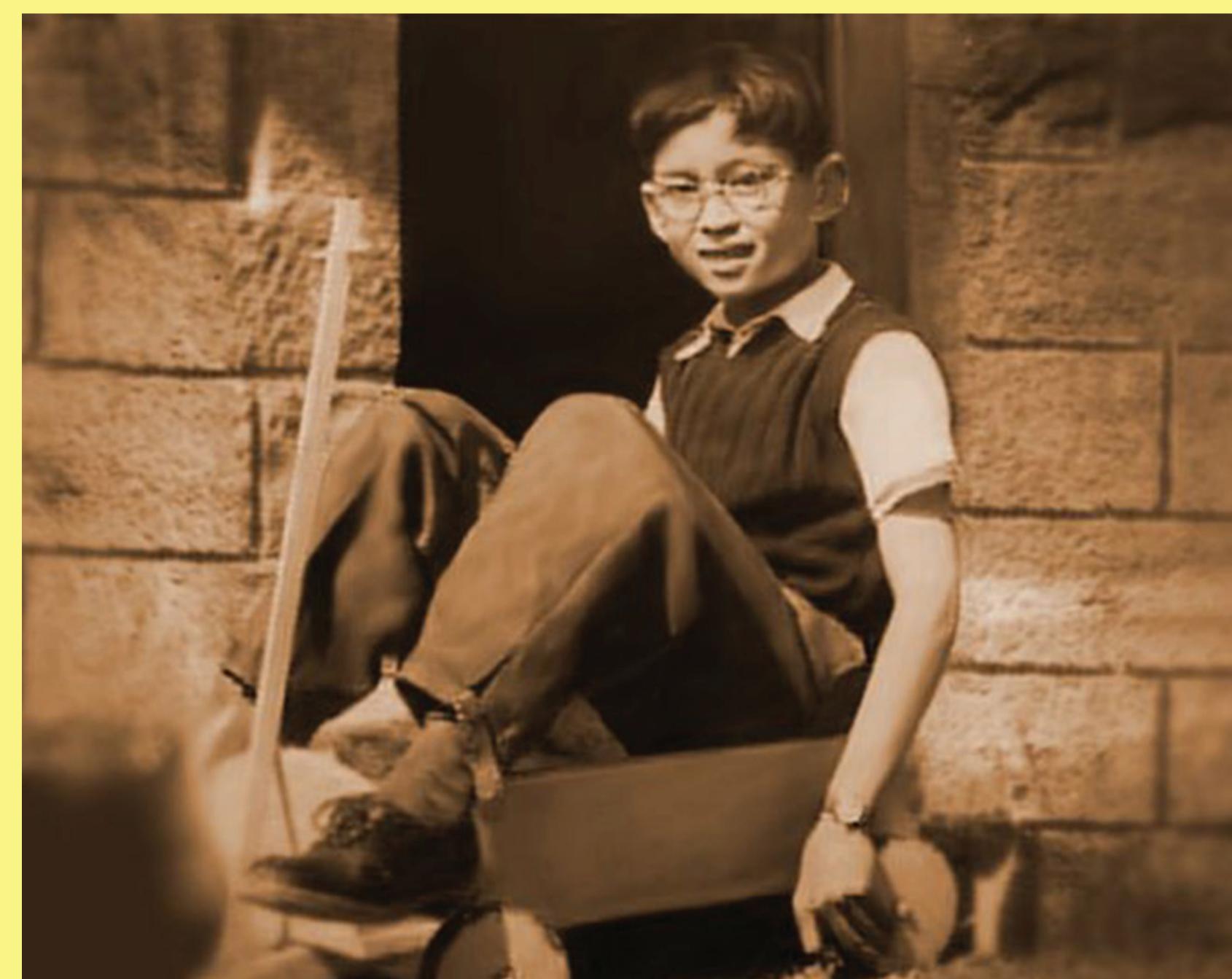
ได้อย่างอิสระไม่ว่าจะเป็นการเล่นกลางแจ้งในกระยะ รถเข็น จำลองพิธีโภนจุก

สวมบทซ่าบไม้และเจอกหาน้ำ

โครงการฯ ระบุว่า การเล่นตามประสาเด็กๆ ในวันวาน กับของเล่นอย่างตัวต่อไม้ กองติงกองทราย

เรือจำลองและบ่อน้ำ จะ**ทรงนำมาเป็นแนวพระราชดำริประกอบพระราชกรณียกิจ**

เพื่อบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้แก่พสกนิกรชาวไทย และพัฒนาชาติบ้านเมืองในเวลาต่อมา

“...ลูกของหม่อมฉัน หม่อมฉันรักอย่างดวงใจ และหม่อมฉัน
มีความตั้งใจอยู่เสมอที่จะนำลูกไปในทางที่ถูกที่ดีสำหรับจะได้
เป็นประโยชน์แก่ตัวเอง ญาติ และบ้านเมือง ตัวของหม่อมฉันเอง
ทำประโยชน์อะไรให้บ้านเมืองไม่ได้มาก แต่ถ้าได้ช่วยลูกๆ ให้ได้รับ
ความอบรมและเล่าเรียนในสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่บ้านเมืองได้แล้ว
หม่อมฉันก็จะรู้สึกอิ่มใจเมื่อนกัน”